

Решение на Съда (втори състав) от 9 септември 2015 г. (преюдициално запитване от Varas Cíveis de Lisboa — Португалия) — João Filipe Ferreira da Silva e Brito и др./Португалска държава

(Дело C-160/14) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Сближаване на законодателствата — Гарантиране на правата на работниците и служителите при прехвърляне на предприятия, стопански дейности или части от предприятия или стопански дейности — Понятие за прехвърляне на стопанска дейност — Задължение за отправяне на преюдициално запитване на основание член 267, трета алинея ДФЕС — Твърдяно нарушение на правото на Европейския съюз, извършено от национална юрисдикция, чиито решения не подлежат на обжалване съгласно националното право — Национална правна уредба, която поставя правото на обезщетение за вредите, претърпени в резултат от такова нарушение, в зависимост от условието за предварителна отмяна на решението, причинило тази вреда)

(2015/C 363/16)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Varas Cíveis de Lisboa

Страни в главното производство

Ищци: João Filipe Ferreira da Silva e Brito и др.

Ответник: Португалска държава

Диспозитив

- 1) Член 1, параграф 1 от Директива 2001/23/ЕО на Съвета от 12 март 2001 година относно сближаването на законодателствата на държавите членки във връзка с гарантирането на правата на работниците и служителите при прехвърляне на предприятия, стопански дейности или части от предприятия или стопански дейности трябва да се тълкува в смисъл, че понятието „прехвърляне на стопанска дейност“ обхваща положение, при което предприятие, осъществяващо дейност на пазара на чартърните полети, се прекратява с решение на мажоритарен акционер, който на свой ред осъществява дейност в сектора на въздухоплаването, и при което впоследствие последното предприятие встъпва в положението на прекратеното дружество в договори за лизинг на самолети и в подлежащи на изпълнение договори за чартърни полети, развива изпълняваната преди това дейност от прекратеното дружество, възстановява на работа някои от служителите, които дотогава са работили за това дружество, и им възлага идентични функции на изпълняваните преди това и получава дребно оборудване от посоченото дружество.
- 2) Член 267, трета алинея ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че юрисдикция, чиито актове съгласно вътрешното право не подлежат на обжалване по съдебен ред, е длъжна да сезира Съда на Европейския съюз с преюдициално запитване за тълкуването на понятието „прехвърляне на стопанска дейност“ по смисъла на член 1, параграф 1 от Директива 2001/23 при обстоятелства като разглежданите в главното производство, отличаващи се както с различаващи се съдебни решения на по-долните съдебни инстанции по отношение на тълкуването на това понятие, така и с чести затруднения в тълкуването на това понятие в различните държави членки.
- 3) Правото на Съюза, и по-специално обявените от Съда принципи относно отговорността на държавата за вредите, причинени на частноправни субекти поради нарушение на правото на Съюза, извършено от юрисдикция, чиито решения не подлежат на обжалване по съдебен ред съгласно вътрешното право, трябва да се тълкува в смисъл, че те не допускат национална правна уредба, която налага като предварително условие отмяната на вредоносното решение, постановено от тази юрисдикция, когато тази отмяна на практика е изключена.

⁽¹⁾ ОВ С 175, 10.6.2014 г.